

lagt Stempelafgift for de forskjellige Interimsbeviser, senere i Eiden at kunne godtgjøre, at de have Hensyn til den eller den Obligation, der senere udstedes, saaledes at han har sikret sig Friitagelse for Stempelafgift med Hensyn til denne Obligation. Det er jo særdeles ofte Tilfældet, at Interimsbeviserne og Obligationerne ikke have samme Nummer, og her er der jo Tale om Obligationer, som udelæres i Udlandet, og først udstedes, efter at den Vedkommende har indsendt sine Interimsbeviser, og det er vist saa godt som ikke muligt at sikkre sig for den Paagældende, der har erlagt Stempel for Interimsbeviserne. Han vil altsaa være udsat for at maatte erlægge Stempel to Gange for det samme Beløb. Det har Udvalgets Minderetal ment at burde forhindre, men paa den anden Side var det en fuldkommen rigtig Betragtning, der blev anført ved forrige Behandling af Udvalgets ærede Ordfører, at naar man ikke havde en saadan Bestemmelse som den, at Interimsbeviser kunde blive stemplede, vilde det komme til Skade for dem, der inden Lovens Ikrafttræden havde faaet slige Interimsbeviser, saa vilde Loven for ham paa en Maade faae tilbagevirkende Kraft. Det er en fuldkommen rigtig Tanke, og det er den, som er imødelommen ved Minderetallets Forslag. Naar det nu siges, at Minderetallet ved at stille dette Forslag har indrømmet, at det altsaa er muligt at sikkre sig Beviset for Identiteten, om jeg maa udtrykke mig saa, mellem de vedkommende Interimsbeviser og de paagældende Obligationer, saa maa jeg dertil bemærke, at dette ikke kan siges at være ligefrem indrømmet. Et er jo dog saavidt muligt at træffe Foranstaltninger til at sikkre sig imod, at Loven faar tilbagevirkende Kraft, ganske mod dens øvrige Tankegang, og et Andet er at give Bestemmelser af den Bestaaenhed, at de ville udsætte Folk for for Fremtiden at komme til at betale to Gange. Dette tror jeg gjælder flertalsforslaget, saaledes som det er afsat, og i ethvert Tilfælde tror jeg, at man kun ved overordentlig Besvær og ved særdeles vanskelige Foranstaltninger vil kunne sikkre sig mod, at det sker. Men det er dog klart, at det altid er en stor Forskjel paa, om saadanne Foranstaltninger kun maa træffes for en Over-

gangstilstand, eller om de ogsaa skulde vise sig at være nødvendige ved Lovens senere Anvendelse, saaledes som det vil blive Tilfældet efter Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg tillader mig derfor at anbefale Minderetallets Forslag under Nr. 1.

N. Sæge: Sagens Forhandling stiller sig dog noget blidere i Dag, end da vi sidst forehandlede om den, thi der er ikke saa faa ærede Medlemmer, som for en Del have tiltraadt min Mening, og flere have stilletendringsforslag til Oven. Jeg har ikke troet det nødvendigt at stille saadanne Forslag, men jeg slutter mig til dem, der ere komne fra andre ærede Medlemmer. Der er saaledes stillet et Forslag om at sætte Afgiften til 1 Mk. af hvert hundrede Daler, medens Lovforslaget vil have en Afgift af 4 Mk., og jeg skal gjerne slutte mig til dette Forslag i Haab om, at det vil kunne bidrage til et Forslag i Sagen. Jeg fastholder nu som tidligere min Tro paa, at det ikke er nogen god Lov, som her foreligger, og jeg mener, at de 20,000 Rd., som Staten skulde komme til at nyde i Følge denne Lov, ikke paa nogen Maade ere et Æquivalent for de Ulemper og den Forstyrrelse, som den vil tilvejebringe i den hele Handel med disse fremmede Papiere. Skulde jeg imidlertid udtale mig om, hvad jeg mener vil være fordelagtigst, naar man alligevel vil have denne Afgift, enten at vedtage Lovforslaget om at gaa ned til 1 Mk. eller at vedtage Forslagene om de 2 eller 4 Mk., mener jeg, at Indtægten vil blive større gennem den første Afgift end ved nogen af de to andre. Jeg glæder mig i Øvrigt over, at den ærede Ordfører selv er bleven noget omhjertet denne Gang, saaledes at han har kunnet slutte sig til Mellemforslaget. Det Forslag, der er stillet om at sætte Afgiften til kun at være 1 Mk., er jo ogsaa langt mere i Samstemning med, hvad der finder Sted i de fremmede Stater, som den høitærede Finanzminister og den ærede Ordfører paaberaabte sig, da Sagen var til 1ste Behandling, thi det er jo blevet godtgjort, navnlig hvad England og Nederlandene angaar, at Afgiften der er langt billigere, end den vil blive her, selv om vi gaa ned til 1 Mk. —